

אם בישראל

פולחן שבת

דברי חיזוק לאם היהודייה

דמותו של שולחן שבת

שולחן השבת מסמל את המלכות של הבית היהודי. שעה של ליכוד לבבות והעברת האמונה מדור לדור. אף שיגדלו הצאצאים ויפרחו לקינם, תמיד תשוב מחשבתם ותקשור אותם אל שעה עלאית זו, וככל שהיטיבו ההורים להאהיב שעה זו עליהם, כך איכותית היא הצידה אשר בה ציידו את הדורות הבאים אחריהם.

(שלוה בארמנותיך / ש' סיימון)

שולחנה של שבת מחלץ את המשפחה משגרת היום ומן השצף קצף של חיינו הסוערים, ויוצר אווירה המחזקת ומטפחת את האווירה המשפחתית. הווי נאצל זה מקרין את איכותו הרוחנית על כל ימות השבוע.

שולחנה של שבת הוא הלז שבשדרת הבית, הוא שולחן של אהבה, אחווה, שלום ורעות. הזמן נעצר אז מלכת. כולם ישובים בהרמוניה נפלאה, באווירה חגיגית, טועמים ממעדני השבת, מזמרים פיוטים, מחדשים חידושי תורה, והכל באווירה של "הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד".

(הרבנית ר' לפידות / שירת הבית היהודי)

דווקא השמחה בחיי המשפחה היא אחד המפתחות להשגת מנוחת הנפש של השבת.

נשתדל לקדש את שולחן השבת, לא נעלה עליו דברי חולין, לא נפסול אותו בעיתונים ובשאר חפצים שאין בהם מועיל. על שולחן השבת נעמים רק דברי אמונה שניטע בלבבות הילדים. נחזקים באמונה ובביטחון, ולצד המאכלים הערבים "נאכיל" אותם בדברי תורה מתוקים מדבש ונופת צופים.

ננצל כל דקה למנוחה אמיתית, שיש עימה יראת שמים, "מנוחה שאתה רוצה בה". נינפש לגמרי מעמל החולין, נפשוט את הבגדים המלוכלכים ונעטה צעיף מלוכה.

אם נצליח להעלות ולרומם את האווירה בבית, ולו בבחינה הקלה שבקלות, ולו במשהו שבמשהו, כבר תהיה זו שבת אחרת לגמרי.

ואז תרנן נפשנו במזמור שיר ליום השבת, ליום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים.

(הרב זילברשטיין / עלינו לשבח ב)

קדושת שולחן שבת

בליל שבת, כשמגיעים הביתה, פותחים ואומרים "שלום עליכם מלאכי השרת..." ומסיימים "צאתכם לשלום". והפלא הוא: מדוע אומרים למלאכים לעזוב? מדוע שלא יישארו? האם הם מפריעים לנו?

סעודת שבת היא רגע של ייחוד בין הקב"ה לישראל עמו, רגע של קשר שנדרשת בו פרטיות מושלמת. כמו בקודש הקודשים, שאסור היה לאיש להיות שם, מלבד הכהן הגדול. "אתקינו סעודתא דמהימנותא, דא היא סעודתא דעתיקא קדישא" –

זהו שולחנו של הקב"ה, שבו הוא מתייחד עם ישראל!

לכן, אפילו המלאכים, עם כל הכבוד לגדלותם ולקדושתם, צריכים לעזוב את המקום!

זו הסיבה גם לכך, שבשבת אסור לאפות ולבשל. בשבת ד' רוצה את הקשר שלנו עימו, שנשב יחד עימו. אם הכנתם את המטעמים לפני השבת, נאכל אותם יחד, אך אם לא הכנתם, זה לא הזמן להכין! עכשיו יושבים ליד השולחן, מדברים דברי תורה, ונהנים איש מרעהו. **בשבת נמצאים אנו במחיצתו של הקב"ה.**

(הרב פינקוס / תפארת שמשון)

שולחנו של בורא העולם

הקב"ה אומר לנו: שבת קודש היא היום שלי, שבו רצוני לעשות סעודה לכבוד בני המתארחים אצלי ביום זה. ואמנם הסעודה אינה שלכם, אלא שלי, ושמי נקרא עליה, ולכן הכינו מעדנים שתהא הסעודה מכובדת עד שיהיה ראוי לקרוא שמי עליה. ובוודאי שאינני רוצה שתוציאו הוצאות משלכם בעדי. לי הכסף ולי הזהב, איני צריך את שלכם. אלא היכנסו לכל חנות שתמצאו וקנו כל מעדני עולם, לוו עלי ואני פורע, ועוד אוסיף לכם שכר על הטורח שטרחתם בשבילי.

(הרב פינקוס / שבת מלכתא)

בשולי הדברים: מספרים על הרב פינקוס זצ"ל, שבערב שבת היה נותן לילדיו ללכת למכולת ולקנות לעצמם לכבוד שבת את הממתקים שחפץ ליבם, באומרו: היום הכל בחינם, הכל על חשבוננו של ד' יתברך!...

סעודה שלישית - רעווא דרעוויין

זו הסעודה נקראת "רעווא דרעוויין" ובו נתעורר שמחה וחדווה רבה ועצומה בכל העולמות... וכבר נהגו במדינות אלו לישב יחדיו במסיבת מרעים ולשיר שירים ותשבחות להקב"ה, ואשרי חלקם בזה, כי זה עניין גדול ונורא וטובה לנפש בלי ישוער...

ובזה הזמן, הלא טוב יותר להתבודד עם קונו ולשפוך שיחו לפני ד' לבל ירחיקהו מעל פניו ויוכל לעבוד ד' בכל ימות השבוע ובכל ימיו, ושלא יכלה ימיו בהבל וריק, מפני שזה הזמן מסוגל לזה ביותר כמובא בספרי יראים.

(שולחן הטהור)

דף זה טעון גניזה. ניתן לצלם ולהפיץ לזיכוי הרבים.